మనుషులు చేసిన దేవుళ్ళు

పెద్దకథ

- పాణిని జన్నాభట్ల

(గత సంచిక తరువాయి)

"పెళ్ళా?!" అంది నిత్య నోరు తెరుస్తూ.

"బాసూ..అవన్నీ తర్వాత మాట్లాడచ్చు..ముందు రెండు రూమ్స్ ఉంటే చూడవా మాకు" అన్నాడు దేవరాజ్ హడావిడిగా.

"ఛ..మీరు విడిగా ఉండకూడదు బాసూ..మీ లాంటోళ్ళకి నా దగ్గరో స్పెషల్ రూం ఉంది" అన్నాడు కన్నుకొడుతూ జానీ.

చేసేదేమీ లేక కీస్ తీస్కొని లోపలికి కదిలారిద్దరూ.

17

రాత్రి పదకొండు దాటుతున్నా ఏమీ ఇన్ఫర్మేషన్ రాకపోవడంతో బాబ్జీకి చిరాకు పెరిగిపోతోంది. సూరికి కాల్‌చేసి అర్జెంట్ గా నిత్య ఇంటి కెళ్ళమన్నాడు. తను మళ్ళీ వచ్చినట్టు కనపడినా, ఎవరైనా అనుమానాస్పదంగా అక్కడ తిరుగుతున్నా వెంటనే ఫోన్ చెయ్యమన్నాడు. అలానే తను పంపిన చెకింగ్ స్క్వాడ్ లన్నీ ఫెయిల్ అవ్వడంతో తనే రంగంలోకి దిగాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ముందు ట్రాఫిక్ కంట్రోల్ రూంకెళ్ళి వాళ్ళెల్లే అవకాశం ఉన్న రూట్లల్లో సీసీ కెమెరా ఫుటేజ్ చెక్ చేయడం మొదలుపెట్టాడు. సూరి గుడిదగ్గరికెళ్ళిన టైముని బట్టీ చుట్టుపక్కలున్న ట్రాఫిక్ సిగ్నల్సన్నీ ఓపిగ్గా చూసాడు. అలా చాలా సేపు చెక్ చేసాక, ఔటర్ రింగ్ రోడ్డునుండి సెర్వీస్ రోడ్డులోకి వెళ్తున్న ఒక రెడ్ హోండాసిటీ కనపడింది. గూగుల్ మ్యాప్స్ చెక్ చేస్తే సరాసరి శ్రీశైలం వెళ్ళే దారని అర్థమైంది. కానీ తర్వాత సిగ్నల్స్ దగ్గర మళ్ళీ ఆ కారు కనపడలేదు. అక్కడ పార్టీ మెంబర్స్ కూడా ఆ కారు తమ చెకింగ్ లో రాలేదని చెప్పారు. *అంటే వేరే రూట్ తీస్కున్నారా? మధ్యలో ఎక్కడైనా ఆగారా?* హోటెల్సేమైనా ఉన్నాయేమోనని సెర్చ్ చేసాడు. నాలుగు చిన్న హోటెల్స్, ఓ కాటేజ్ కనపడ్డాయి.

వెంటనే ఆ చుట్టుపక్కల ఉన్న తన గ్యాంగ్ మెంబర్స్ కి ఇంఫార్మ్ చెయ్యబోయి ఓ క్షణం ఆగి హడావిడిగా కింద పార్కింగ్ లాట్ వైపు కదిలాడు. స్టీరింగ్ సీట్లో నిద్రపోతున్న డ్రైవర్ భుజం తట్టి లేపాడు

"శ్రీశైలం రోడ్డు వైపు కొట్టాలి.."

వాడి నిద్రంతా దిగిపోయింది. వాచ్ వైపు చూసాడు. అర్ధరాత్రి రెండవుతోంది.

18

రూంలోకెళ్ళాక "ఏదో ఈ టింగరోడి పిచ్చితో రూం సంపాదించాం గానీ ఇక్కడెక్కువ సేపు ఉండలేం" అన్నాడు దేవరాజ్ ఫోన్ చూస్తూ .

నిత్యకేం తోచట్లేదు. పొద్దున బానే ఉన్న తన ప్రపంచం సాయంత్రానికి తలకిందులైనట్టుంది. ఫోన్ కూడా పోవడంతో ఎవరినీ కాంటాక్ట్ చేయలేకపోతోంది.

"ఏమన్నా గుర్తొచ్చిందా ఎవరు నిన్ను టార్గెట్ చేస్తున్నారో?" అడిగాడు మళ్ళీ

తల అడ్డంగా ఊపింది కానీ ఇంతలో ఏదో గుర్తొచ్చింది.

"దేవరాజ్..!"

"ప్లీజ్, కాల్ మీ రాజ్.."

"నాకోటి గుర్తొస్తోంది. నిన్న జాగింగ్ చేస్తున్నప్పుడు మా కాలనీ ఛైర్మన్ నా వెనకాలెవరో ఫాలో చేస్తున్నారని చెప్పారు.అంటే.."

"అంటే నీ గురించి వీళ్ళు కొన్ని రోజులుగా వెతుకుతున్నారన్న మాట. నీ రీసెంట్ షోలల్లో పార్టిసిపేట్ చేసిన వాళ్ళెవరన్నా అయ్యిండచ్చు. నువ్వో పనిచెయ్యవా? నీ షోలకి యూట్యూబ్ లో, ఫేస్ బుక్ లో వచ్చిన నెగటివ్ కామెంట్స్ ఓ సారి చెక్ చేసి, వాళ్ళల్లో ఎవరైనా అనుమానంగా అనిపిస్తే చెప్తావా?" అన్నాడు ఫోన్ ఇవ్వబోతూ.

కానీ మధ్యలో ఓ క్షణం ఆగి సీనాకి కాల్ చేసి హడావిడిగా ఓ పని చెప్పాడు.

తర్వాత నిత్య ఫోన్‌లో వెతకటం మొదలెట్టింది. అలా ఓ గంట వెతికాక అలిసిపోయి వెనక్కి వాలిపోయింది బెడ్ మీద.

"రాజ్, నాకోసం ఓ పాట పాడవా?" రిక్వెస్టింగ్ గా అంది.

"ఇప్పుడా..ఇంత టెన్షన్ లోనా" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"ప్లీజ్, నీ ఏ పాటైనా సరే? నాకన్నీ ఇష్టమే" అంది. తన బుగ్గలు ఎర్రగా మారాయి.

"పాడతాను కానీ నాకో డౌట్ పొద్దుటినుంచీ తొలిచేస్తోంది, అడగనా?"

కళ్ళార్పింది తను.

"నువ్వు జనాల్ని మోసం చేస్తున్నావా? నిన్ను నువ్వు మోసం చేస్కుంటున్నావా?" అన్నాడు ఆమె పక్కన నిల్చొని. చటుక్కున లేచికుర్చుంది తను. రెండు నిమిషాలు మౌనం తర్వాత "నీ దగ్గరేం దాచలేదు రాజ్ నేను. నాకెందుకో నాలా ఉండాలనిపించింది" అంది అతని చేతులని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ.

ఆమె కళ్ళల్లోకి చూసాడు తను. ఇంక పొడిగించలేకపోయాడా సంభాషణ. తన ప్రశ్న తననే వెక్కిరుస్తున్నట్టుంది.

మెల్లగా ఎదుటి సోఫాలో సెటిలయ్యి తనే నిత్య కామెంట్స్ వెతకడం మొదలెట్టాడు. సరిగ్గా ఎవరన్నది తెలియలేదు కానీ 'మీ నిజం' ఛానెల్ రూలింగ్ పార్టీకి అగైనెస్ట్ గా న్యూస్ స్ప్రెడ్ చేస్తోందనీ, అందులో నిత్య ప్రోగ్రాం చాలా కీలకమనీ అర్థమైంది. *ఇంకొన్ని నెలల్లో ఎలెక్షన్స్ కాబట్టి అధికారపార్టీ వాళ్ళే నిత్యని తప్పించాలని చూస్తున్నారా?* అన్న ఆలోచనతో ఒక్కసారిగా వాళ్ళిద్దరూ ఎంత ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నారో అర్థమయ్యి చెమటలు పట్టాయి తనకి. *బహుశా సీనా ఏదన్నా క్లూ సంపాదిస్తాడేమో.*

19

తర్వాతి పొద్దున ఆరైంది. భయంభయంగా నిత్య ఇంటి చివర ఉన్న సందునుండి తొంగి చూస్తున్నాడు సీనా. ఆమె అపార్ట్మెంట్స్ ముందో జీపు ఆగి ఉంది. అందులో ఉన్న జనాలు అటూ ఇటూ రోడ్డుమీద తిరుగుతున్నారు. ఏమన్నా క్లూ సంపాదించాలంటే వాళ్ళకి దగ్గరగా వెళ్ళాలి, వాళ్ళ మాటలు వినాలి. *“బా అన్నీ ఇలాంటి పనులే చెప్తాడు నాకు. వీళ్ళ చేతికి దొరికితే నా పని అయిపోయినట్లే”* అనుకున్నాడు. వెనక్కి తిరిగి వేరే సందులో నుండి అపార్ట్మెంట్ కి దగ్గరగా ఉన్న ఓ షాప్ వెనక్కి వచ్చాడు. ఇరవై అడుగుల దూరంలో కనిపిస్తోందా జీపు ఇప్పుడు. ఆ బ్యాచ్ లో ఇద్దరు షాప్ దగ్గర నించొని సిగరెట్ కాలుస్తున్నారు. అందులో ఒకడు,

“పొద్దుటినుంచి తిరుగుతున్నాం బయ్యా, ఈ నిత్య యాడికెళ్ళిందో గానీ మన చావుకొచ్చింది” అన్నాడు.

“ష్, మెల్లగా రా బాబూ” అన్నాడు ఇంకొకతను.

“అవును బయ్యా, మన సూరన్నని ఆడెవడో చితక్కొడాడంటగా? డ్రైవర్ మనోడేలే..ఆడే జెప్పాడు” అన్నాడు మళ్ళీ.

“అందుకే సూరన్నకి సోమీ బాబ్జన్న ఫుల్లు క్లాస్ పీకాడు. నేనా బండిలోనే ఉండా” అన్నాడు. వాళ్ళల్లో ఎవరికెక్కువ రహస్యాలు తెలిస్తే వాడే గొప్ప.

సీనా జాగర్తగా వింటున్నాడు. మెల్లగా అర్థమౌతోంది అంతా. అలానే కొంచెం వెనక్కి జరిగి, దేవరాజ్ కి కాల్ చేయబోయాడు. అంతలోనే తన భుజంమీద ఎవరిదో చెయ్యి పడితే వెనక్కి తిరిగాడు. సూరి! రాత్రంతా నిద్రలేక అతని కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి.. సీనా గుండె జారిపోయింది. అటూ ఇటూ చూస్తూ తడబడుతూ అన్నాడు “అన్నా, అదీ..” మాట పెగలట్లేదు. హఠాత్తుగా చెంపదెబ్బ! కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి. ఫోన్ ఎగిరి దూరంగా పడింది.

“నా కొడకా..నాటకాలాడుతున్నార్రా మీరు? మమ్మల్ని ఊరంతా కుక్కల్ని తిప్పినట్టు తిప్పారు కదరా?” అన్నాడు ఇంకో దెబ్బేస్తూ. సీనా షాక్ నించి తేరుకునే లోపే సూరి తనని హడావిడిగా జీపులోకి నెట్టి సర్రున ఆ సందులోంచి బైటకొచ్చాడు. ఇంకో గ్యాంగ్ మెంబర్ సీనా నోట్లో గుడ్డలు కుక్కి చేతులూ, కాళ్ళూ కట్టేసాడు. హఠాత్తుగా జరిగిన ఆ పరిణామానికి సూరి కళ్ళల్లో నీళ్ళ సుడులు తిరుగుతున్నాయి. బాబ్జీకి కాల్ చేసాడు సూరి “అన్నా..వాడి ఫ్రెండ్ దొరికాడు. నీదగ్గరికే తెస్తన్నా” అన్నాడు ఆనందంగా.

“ఇన్నాల్టికి ఒక్క పనికొచ్చే పన్చేసావు సూరీ..” అన్నాడు తాపీగా సోమీ బాబ్జీ.

“వీణ్ణి తంతే అంతా తెలుస్తుందన్నా..అరగంటలో వచ్చేస్తాం” అన్నాడు నీరసంగా.

“అరగంట కాదు.మూడు గంటలు పట్టుద్ది నీకు రావాలంటే”

“అదేంటన్నా..ట్రాఫిక్ జాముందా మధ్యలో..”

“లేదు..నేనే ఊళ్ళో లేను, శ్రీశైలం వెళ్తున్నా..

“!?”

”నువ్వో పన్చెయ్, ఆడ్ని ఇక్కడికి తీస్కురా..కొండ కింద మన గెస్ట్ హౌస్ ఉంది కదా, అక్కడుంచు. తర్వాతొచ్చి వాడి సంగతి చూస్తా” అన్నాడు.

20

పొద్దున్నే ఏవరో పూజ చేస్తున్నట్టనిపిస్తే విసుగ్గా సోఫా మీంచి కళ్ళు తెరిచి చూసాడు దేవరాజ్. నిత్య దూరంగా టేబుల్ మీద దేవుడి పటం ముందు నిలబడి పెద్దగా స్తోత్రాలు చదువుతోంది. అతను లేవడం చూసి “నువ్వూ దణ్ణం పెట్టుకో, ఇవాళైనా ఈ ఆపదనుండి గట్టెక్కుతామేమో” అంది నవ్వుతూ.

“ఏంటి నిత్యా పొద్దున్నే ఇదంతా, నాకసలు నచ్చవు” అన్నాడు. తను ఖంగు తింది.

“నిన్నటినుండీ చూస్తున్నా నువ్వు గుడి దగ్గరా దర్శనానికి రాలేదు, ప్రసాదం ఇచ్చినా తీస్కో లేదు. అదీ కాక నా ప్రోగ్రాం కి ఫ్యాన్ అంటున్నావు.. నాకర్థంకావట్లేదు” అంది.

“అవును, ఆ ప్రోగ్రాంలో చూసిన నిత్యకే ఫ్యాన్ ని”

“ఏంటీ? మళ్ళీ చెప్పు?” మొహం అంతా కన్ఫ్యూజన్ తో కూడిన సిగ్గుతో నిండిపోయింది.

అనవసరంగా స్లిప్ అయ్యానేమోనని సైలెంట్ అయ్యాడు దేవరాజ్.

"ఇంతకీ నీకు నా ప్రోగ్రాం ఇష్టమా? నేనా?" అంది చిలిపిగా.

"అది చేసే నువ్వు"

"అది చెయ్యని నేను మరి?"

"నిత్యా!"

"సరే నువ్వు లాస్ట్ టైమ్ ఎవరి బలవంతం లేకుండా దేవుడిని ఎప్పుడు తలచుకున్నావ్?"

"పదిహేనేళ్ళ కిందట!"

"వాట్! మరి ఆ తర్వాత"

"తెలివొచ్చింది"

"నువ్వింత బాగా భక్తి పాటలు పాడుతున్నావంటే చిన్నప్పటి నుండే నీకు సంగీతం బాగా తెలిసుండాలి, దైవభక్తి కూడా ఉండుండాలి, కానీ మధ్యలో ఏదో అయ్యింది..అవునా.."

"నీ జర్నలిస్ట్ బుర్రంతా నామీద కాకుండా నిన్ను కిడ్నాప్ చేసిన వాళ్ళమీద పెడితే బెటర్ నువ్వు" అన్నాడు చిరాగ్గా.

"రాజ్! ప్లీజ్, నాకోటి చెప్పు. ఓ పెద్ద ఆడిటోరియం లో పెర్ఫార్మ్ చేసేముందు నీకు నెర్వస్ గా ఉండదా?"

"ఎందుకుండదు? స్టేజ్ మీదకెళ్ళే ముందు తప్పకుండా మా అమ్మని తలుచుకుంటాను"

అతని తల్లి కేదో విషాదం జరిగిందని తెలుస్తోంది నిత్యకి.

"ఇంకా ధైర్యం చాలకపోతే?"

"నా అంతరాత్మకి నేనే గట్టిగా చెప్పుకుంటాను అంతా బాగా జరగాలని..అంతే కానీ నీలా దేవుడ్ని వేడుకోను దీనంగా"

"కానీ నువ్వు దేవుడ్ని తలుచుకుంటున్నావ్ కదా?"

"ఏంటీ?"

"ఎస్, నీకు నువ్వే చెప్పుకుంటానన్నావు, అంటే నీలో ఉన్న దేవుడికి నువ్వే చెప్పుకుంటున్నట్టు"

"హా, దిస్ ఈస్ క్రేజీ"

"లేదు! నీ మనసులో అనిశ్చితిగా ఉన్న భాగం, నీలోనే స్థిరంగా ఉన్న భాగంతో మొరపెట్టుకుంటోంది..దాన్నే నేను భగవంతుడంటాను"

అతనేదో అర్థంకానట్టు చూసాడు.

"చాలా మంది దేవుణ్ణి గుళ్ళల్లోనూ, విగ్రహాల్లోనూ చూస్తారు. అఫ్ కోర్స్ నేనూ అంతే అనుకో. కానీ రూపంలేని అంతరాత్మని స్పష్టంగా చూడాలని మనం సృష్టించుకున్న రూపాలే అవి అని తెలుసుకోలేకపోతున్నాం"

దేవరాజ్ నేలవైపు చూస్తూ వింటున్నాడు. తననుకున్నంత అమాయకురాలు కాదు నిత్య.

"ఈ కాన్సెప్ట్ చెప్పి మనుషులు తమని తాము బలంగా నమ్మేలా చేద్దామనే 'మనుషులు చేసిన దేవుళ్ళు ' మొదలు పెట్టాం. కానీ కొన్ని ఒత్తిళ్ళకి లొంగి ఈ మధ్య అది పక్కదారి పట్టింది. కేవలం దేవుడి పేరుమీద తిట్టుకునే ఎంటర్టైన్మెంట్ ప్రోగ్రాంలా మారింది" అంది నిట్టూరుస్తూ.

దేవరాజ్ దీర్ఘంగా ఊపిరి తీసుకుంటూ గది బైటికి నడిచాడు. తన నమ్మకాలే తనల్ని వెక్కిరిస్తున్నట్టనిపించాయి.

21

తననుకున్న హోటల్సన్నీ గాలించినా వాళ్ళిద్దరూ దొరక్క పోవడంతో చాలా అసహనంగా ఉన్నాడు సోమీ. *ఇంకొక్క కాటేజ్, లాస్ట్ ఛాన్స్.* గూగుల్ మ్యాప్స్ చూపించిన చిన్న రోడ్డులో కొంత దూరంరాగానే లీలగా చెట్లల్లో ఏదో కనపడితే, అనుమానంతో లోపలికి వెళ్ళి చూసాడు. అనుకున్నట్లే ఎర్ర హోండాసిటీ! మరోక్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా వేగంగా ఆ కాటేజ్ కి వచ్చి రివ్వున పరిగెత్తుకెళ్ళి ఫ్రంట్ డెస్క్ ముందు ఆగాడు. అతని హడావిడి చూసి డ్రైవర్ కూడా తనతో పాటే పరిగెత్తాడు లోపలికి.

తన ఫోన్ లో ఉన్న నిత్య ఫొటో చూపిస్తూ "ఈ అమ్మాయి ఇక్కడికొచ్చిందా?" అన్నాడు సోమీ సీరియస్ గా.

"ఎవరీ అమ్మాయి? ఏం చేసింది?" నిర్లక్ష్యంగా అడిగాడు జానీ.

"అది నీకనవసరం, ఎవరైనా అబ్బాయితో వచ్చిందా అని?"

"పేరేంటి?"

"నిత్య"

"లేదు. అలాంటి ఊరూ, పేరూ ఉన్నమ్మాయెవరూ లేరిక్కడ"

ఫాట్! చెంప ఛెళ్ళుమంది. జానీ తల తిరిగిపోయింది. *వీళ్ళు పెద్ద రౌడీల్లా ఉన్నారు. ఈ అబ్బాయిలందరూ పోయి పోయి ఇలాంటి బ్యాగ్రౌండ్ ఉన్న అమ్మాయిల్నే లవ్ చేసి ఛస్తారెందుకో?* అనుకుంటూ చెంపమీద చెయ్యి పెట్టుకుని "సార్, మీరూ మా బాస్ లాగా పవర్ ఫుల్ అని తెలుస్తోంది. ఈ అమ్మాయి ఎవరితోనైనా.."

"పారిపోయింది..అవును" అన్నాడు సోమీ.

దూరంగా పేపర్ చదువుతున్న దేవరాజ్ ఇదంతా చూస్తూ వాళ్ళు గమనించకుండా లోపలికెళ్ళబోయాడు.

"అయినా ఒక వేళ వాడు ఈ అమ్మాయిని లేపుకు పోవాలనుకుంటే ఇలాంటి హోటళ్ళలో కూర్చుని తీరిగ్గా పేపరు చదువుకోడు కద సార్, ఎప్పుడో స్టేట్ దాటేసుంటాడు, నువ్వేమంటావ్ బాబూ?" అంటూ లోపలికెళ్తున్న దేవరాజ్ ని చూస్తూ అడిగాడు.

దేవరాజ్ కి ఒళ్ళుమండింది. జానీ పీకపిసకాలన్నంత కోపమొచ్చింది.

నెర్వస్ గా సోమీ వైపుచూసి వడివడిగా ముందుకు వెళ్ళిపోయాడు.

సోమీకిదంతా నమ్మబుద్ధి కాలేదు. *దారిలో వాళ్ళ కారు స్పష్టంగా కనపడింది. ఇక్కడే ఎక్కడో ఉండాలి.* చటుక్కున ఓ ఐడియా వచ్చి "నిన్న ఈ కాటేజ్ లో రూంతీస్కున్న వాళ్ళ పేర్లు తియ్..తొందరగా.." అన్నాడు జానీని గదమాయిస్తూ. "మాకూ కొన్ని రూల్సుంటాయి సార్.." అంటున్నలోపే పక్కనున్న కారు డ్రైవర్ మెల్లగా కత్తి తీసాడు. మెరుస్తోందది. ఇంక చేసేదేమీలేక బుకింగ్ రిజిస్టర్ వాళ్ళ ముందు పెట్టాడు. *నలుగురు దిగారు నిన్న. ఇద్దరు ఫ్యామిలీస్, ఒకడు సింగిల్. ఒకేఒక్క జంట! దొరికారు* అనుకుంటూ, "వీళ్ళ రూ ఎటు?" అని ఉరిమాడు స్వామిని.

నెర్వస్ గా చేత్తో దారి చూపించాడు తను.

రూంకి హడావిడిగా వెళ్ళిన దేవరాజ్ ఒక్కక్షణం ఆలస్యం చేయకుండా నిత్యని లాక్కొని బైటికొచ్చాడు. నిత్యకి అర్థమయ్యి మారు మాట్లాడకుండా తనతో బయల్దేరింది. ఫ్రంట్ డెస్క్ వైపుకాకుండా, వెనక్కి తిరిగి పరుగెత్తి ఓ ఎక్సిట్ డోర్ దగ్గరికొచ్చారు. దాన్ని తీసే ప్రయత్నంలో ఉండగానే, వెనకే ఆ కారిడార్ లో ఎవరో హడావిడిగా రావడం వినబడుతోంది. ఇద్దరి ముఖాల్లో రంగులు మారుతున్నాయి. తలుపు గట్టిగా కాలుతో తోసాడు దేవరాజ్. అది కదల్లేదు. భుజంతో నెట్టాడు. వెనక శబ్దాలు దగ్గరికొస్తున్నాయి "అన్నా రూంలో లేరంటే పారిపోయింటారా?" అందో గొంతు. దేవరాజ్ కి చెమటలు పట్టాయి. తన బలమంతా ఉపయోగించి తలుపుని బలంగా తన్నాడు. భళ్ళున తెరుచుకుందది. నిత్యని గట్టిగా చేత్తో పట్టుకుని పార్కింగ్ లాట్ లో కొస్తున్నప్పుడు వినపడింది వెనకనుంచి అరుపు "రేయ్, ఆళ్ళు ఎస్కేప్ అవుతున్నారు పట్టుకో, పరుగెత్తు!"

దేవరాజ్ వెనక్కి తిరిగి చూసాడు, ఇరవై మీటర్ల దూరంలో డ్రైవర్ తరుముకుంటూ వస్తున్నాడు. నిత్య గొంతు తడారిపోయింది. కాటేజ్ ముందునన్ రోడ్డు మీదకి రాగానే హఠాత్తుగా వాళ్ళిద్దరికీ ఓ కారు కనపడింది. ఇంకా రన్నింగ్ లోనే ఉందది, ఇందాక హడావిడిలో సోమీ డ్రైవర్ చేసిన తప్పు. ఇంకేమీ ఆలోచించకుండా కారులోకి దూకారు దేవరాజ్, నిత్యలు. వెనకాల వస్తున్న అరుపులు పట్టించుకోకుండా గేరు మార్చి కారుని మెయిన్ రోడ్డుమీదకి యాక్సిలరేట్ చేసాడు దేవరాజ్.

సోమీ, అతని డ్రైవరూ కారు వెనక కొంతదూరం పరిగెత్తి, రొప్పుతూ నిశ్చేష్టులై నిలబడిపోయారు.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

COMMENTS